

A Fővárosi Ítéltábla a Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Barbara ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. május 30. napján kelt 19.P.22.670/2018/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 92.500 (kilencvenkettőezer-ötszáz) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg 146.000 (száznegyvenhatezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsületét, azzal, hogy az általa kiadott ... internetes oldalon ... napján megjelent az „...” című cikkben azt közölte, hogy a felperes arra várt, hogy meghaljon egy rendőr. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését 15 napon belül bocsánat kérésével együtt tegye közzé a fenti cikk címe alatt legalább 30 napig, illetve a cikk elérhetőségéig. Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 500.000 forint tőkét és annak ... napjától a kifizetés napjáig a jegybank által meghatározott alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy egyéb költség megtérítésére egyik fél sem köteles. Felhívta felperest és az alperest, hogy a NAV külön felhívására fizessenek meg a Magyar Államnak 48.000-48.000 forint illetéket.
- [2] Határozatában hivatkozott az Alaptörvény VI. és IX. cikkére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, a 2:44. §-ára, a 2:45. §-ára.

- [3] Megállapította, hogy a sérelmezett közléseket tartalmazó cikk publicisztikai írás, amely szerzőjének a 2006-os eseményekkel kapcsolatos véleményét tartalmazza.
- [4] A felperes által sérelmezett egyes közléseket számozással ellátva, az alábbiakra mutatott rá:
- [5] 1. „...személyesen osztogatta utasításait a rendőri vezetőknek azon az éjszakán..”
A felperest tanúként hallgatták ki az eseményekkel kapcsolatosan folyamatban lévő büntetőeljárás során, ahol úgy nyilatkozott, hogy a ... székház megtámadásakor felhívta **tanú1** ... és azt a kérést, ha tetszik utasítást adta a tábornoknak, hogy a rendőrség minden törvényes eszközzel védje a közrendet, a közbiztonságot, a középületeket, így a ... székházát is. Ezen beszélgetés tartalmát **tanú1** is megerősítette a tanúvallomása során. Hivatkozott továbbá ... miniszteri megbízott által készített jelentésre is. Mindezek alapján rögzítette, hogy politikai vita zajlott arról, hogy a felperest a 2006-os őszi eseményekkel kapcsolatosan politikai felelősség terhelte-e. A cikk egyértelműen azt a véleményt fogalmazta meg, hogy a felperes utasításokat osztogatott a rendőri vezetőknek. Az alperes által csatolt bizonyítékok alapján, a tényekből levont következtetesként tényállítással megfogalmazott véleményét adta közre a szerző. Ez a következtetés pedig nem minősül valótlan tényállításnak. Véleménynyilvánításként sem indokolatlanul sértő, bántó, mivel a felperesnek, a politikai közélet kiemelt személyének fokozott tűrési kötelezettsége van.
- [6] 2. „... és a ... végül nem mentették ki az életveszélyben lévő rendőröket a székház bejáratától.”
Rögzítette, hogy az alperes nem tett olyan állítást, hogy a felperes utasítására nem mentették volna ki a rendőrök az életveszélyben lévő rendőröket a székház bejáratától. Az ott lévő rendőrök valóban kimentek az égő ... székházból és ebből következően nem mentették ki az ott lévő embereket. Ez a tényállítás azonban a cikkben belül egy összetett mondat második részében került megfogalmazásra, így objektíven nem értelmezhető a közlemény úgy, hogy a felperes utasítására nem mentették ki az égő székházból az embereket. Megjegyezte, hogy annak megfogalmazása pedig a korábban hivatkozott bizonyítékok mentén, hogy ezt esetlegesen a felperes közrehatása okozta illetőleg, hogy a rendőri vezetők utasítást kaptak volna, szintén egy politikai véleménynyilvánításnak minősül, melyet a felperesnek tűrnie kell.
- [7] 3. „... aki arra várt, hogy meghaljon egy rendőr...” közlés csak véleménynyilvánításként értékelhető, bizonyíthatósági teszt nem értelmezhető e körben. A cikk szerzője feltett egy kérdést és erre egy lehetséges magyarázattal szolgált. A közlés mondat szerkezetileg is feltételezést tartalmaz, nem tényállítás, hanem véleménynyilvánítás, amely azonban átlépi a véleménynyilvánítási szabadság korlátait, az indokolatlan sértő, bántó és megalázó. Minden konkrét ténybeli alap nélkül bárkiről azt megfogalmazni, hogy bárkinek a halálát várva volna, a becsület sérelmére alkalmas.
- [8] 4. „...direkt fegyvertelenül hagyta a rendőröket”. közlés tekintetében utalt az 1. és 2. számú közlésben kifejtettekre. Politikai vita részét képezi, hogy a 2006-os események kapcsán a felperesnek volt-e, és milyen szerepe volt. A hivatkozott bizonyítékok alapján a felperes is közrehatott az események mikénti alakulásában, mint ... a közrehatása megállapítható abban, hogy a rendőrök nem voltak megfelelően felszerelve.
- [9] A 3. közlés vonatkozásában a fentiek alapján a jogsértést megállapította, elégtételadásként kötelezte az alperest az általa megállapított rendelkezés közzétételére.
- [10] A sérelemdíj mértékének összegéről mérlegeléssel határozott. E körben értékelte, hogy az alperes relatíve nagy olvasókörral rendelkezik, értékelte a szankciós jelleget, továbbá azt is, hogy a felperes

közszereplősége okán számtalan módon megnyilvánulhat, azonban a megállapított jogsértés olyan mértékű, hogy nem elegendő pusztán annak megállapítása, hanem indokolt a sérelemdíj fizetésre kötelezés is.

- [11] A perköltségről a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján határozott.
- [12] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a keresetét teljes egészében utasítsa el.
- [13] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, valamint az egyéb közlések vonatkozásában kifejtettek alapján nem lehet indokolatlanul bántó vélemény a 3. közlés, mivel az valós tényeken alapszik. Kiemelten kérte értékelni, hogy a 2006-os események közvetlen kiváltó oka a felperes beszéde volt. A felperes kiemelkedik az átlagos közszereplő politikusok sorából. Hivatkozott az EJEB gyakorlatára is, amely szerint a véleménynyilvánítás szabadsága az olyan gondolatokat, információkat is megilleti, amelyek sértőek, meghökkentőek, vagy aggodalmat keltenek. A felperes könnyen hozzáférhet a hatékony válaszadáshoz szükséges csatornákhöz, lehetősége van a sajtón keresztül cáfolni a felmerült véleményeket, állításokat. Álláspontja szerint esetleges jogsértés megállapítása esetén sem kötelezhető elégtételadásra, jogi személy nem képes sajnálkozásra, vagy megbánásra. A megállapított sérelemdíj összege ezen felül egyértelműen eltúlzott, figyelemmel arra, hogy a felperes közszereplő, nagyobb tűrési kötelezettsége van, a közszereplők között is kiemelkedő mértékben.
- [14] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [15] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a felek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint megváltoztatta. Felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. A másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintettel kizárólag a 3. közlés, „... aki arra várt, hogy meghaljon egy rendőr...” jogsértő jellegét, továbbá az elégtételadásra, valamint a sérelemdíj megfizetésére való kötelezés megalapozottságát vizsgálta.
- [16] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a Ptk. 2:44. §-a alapján a közügyek szabad vitatását biztosító alapjog gyakorlása közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. A bíróságnak a közéleti szereplőt érintő közlések során mérlegelni szükséges, hogy az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdésében biztosított alapjog gyakorlása során indokolt-e ezen érintett személyiségi jogainak védelmének korlátozása, védendő jogainak határa zsugorodik-e. Ezen érdekmérlegelés során figyelemmel kell lennie a kifogásolt közlés jellegére és a közéleti szereplő státuszára is.
- [17] A fentiek szerinti érdekmérlegelés során irányadó a 7/2014 (III.7.) AB határozat [61] pontja, amely szerint „...a demokratikus jogállam intézményeinek és a demokratikus közéletet hivatásszerűen alakító politikusoknak a szabad bírálata, működésük, tevékenységük ellenőrzése és kritikája - legyen az akár rendkívül éles hangú vagy támadó - a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, illetve a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme. Az Alkotmánybíróság álláspontja ebből következően az, hogy a közügyekkel összefüggésben megfogalmazott, közhatalmat gyakorló személyre vagy közszereplő politikusra vonatkozó, értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás

főszabály szerint polgári jogi felelősségre vonásnak sem lehet alapja. A korábban kifejtett érvek - különösen a közszereplés önkéntes vállalása, illetve a hatékony kommunikációs lehetőségek, továbbá a vitákon alapuló politikai nyilvánosság mint értelmezési keret - ebben a személyi körben indokolatlanná teszik, hogy a közügyek vitatásához kapcsolódó értékítéletekkel szemben jogi úton lehessen elégtételt venni."

- [18] A Fővárosi Ítéltábla nyomatékosan értékelte, hogy a sérelmezett közlés a felperesre, mint Magyarország volt miniszterelnökére, az ezen közjogi tisztség betöltésének időszakában kifejtett tevékenységére vonatkozott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a politikus közéleti szereplők között a legnagyobb tűrési kötelezettséggel az ország ... bír. Ő az, aki akár személyében ..., akár a Kormányon keresztül a polgárok mindennapi életét jelentős mértékben jogi és politikai eszközökkel befolyásolni képes. Éppen ezen hatalma folytán a személye és a tevékenysége magától értetődően a polgárok közéleti vitáinak, diskurzusainak középpontjában áll. Az ilyen jellegű politikai szerepvállalás azonban magával hordozza azt is, hogy személyiségi jogainak védelme - általában - háttérbe szorulva, teret enged a szabad politikai véleménynyilvánításnak. A felperesnek erre való tekintettel a korábbi ... tevékenységével kapcsolatos tűrési kötelezettsége, habár nem korlátlan, azonban olyan mértékű, amely az egyéb politikai közéleti szereplők vonatkozásában nem feltétlenül áll fenn.
- [19] A másodfokú bíróság figyelembe vette azt is, hogy az EJEK gyakorlata szerint a véleményeket azok helyessége, vagy helytelenségétől függetlenül megilleti az alkotmányos védelem.
- [20] A fentiek fényében értékelte a másodfokú bíróság azt, hogy az alperesi jogelőd írásában a 2006-os őszi eseményeket elevenítette fel, amelyeknek közvetlen kiváltó oka a felperes egy korábbi beszéde volt. Az alperesi cikk írójának sérelmezett közlése a felperesnek az eseményekkel, azon belül is az ún. ... székház ostrommal kapcsolatos tevékenységére vonatkozott, továbbá azok általa vélt indokait, motivációt tárta az olvasók elé. Habár a szerző álláspontja az emberélet feláldozására vonatkozó felperesi motiváció körében rendkívül markáns és provokatív volt, a korábban kifejtettek szerint a felperesnek túlnie szükséges a sérelmezett véleménynyilvánítást, ezért jogsértés megállapításának nincs helye.
- [21] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.
- [22] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, így mind az első, mind a másodfokú eljárásban teljes mértékben pernyertes lett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről. Az alperes által az első- és másodfokú eljárás során előterjesztett költségjegyzékekben felszámított összegek mértéke megegyezett a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés szerinti munkadíjakkal, azok mérséklése nem volt indokolt.
- [23] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított összesen 146.000 forint együttes eljárási és fellebbezési illeték megfizetésére a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint a pervesztes felperest kötelezte a Fővárosi Ítéltábla.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő